

Presse og Information

Den Europæiske Unions Domstol
PRESSEMEDDELELSE NR. 112/21
Luxembourg, den 22. juni 2021

Dom i sag C-872/19
Venezuela mod Rådet

Venezuela har søgsmålskompetence i forhold til prøvelsen af en forordning, hvorved der er indført restriktive foranstaltninger over for denne stat

Domstolen ophæver Rettens dom, hvorved Retten kom frem til det modsatte resultat, og hjemviser sagen til Retten med henblik på, at denne træffer afgørelse om annullationssøgsmålet

I betragtning af den forværrede situation med hensyn til menneskerettigheder, retsstat og demokrati vedtog Rådet for Den Europæiske Union i 2017 restriktive foranstaltninger over for Den Bolivariske Republik Venezuela (herefter »Venezuela«). Artikel 2, 3, 6 og 7 i forordning 2017/2063¹ fastsætter bl.a. et forbud mod at sælge eller levere militært udstyr og dertilhørende teknologi, der kan anvendes til intern undertrykkelse, til fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer i Venezuela samt et forbud mod til disse samme fysiske og juridiske personer, enheder eller organer i Venezuela at levere visse finansielle og tekniske tjenesteydelser eller yde mæglervirksomhed i forbindelse med leveringen af sådant udstyr.

Den 6. februar 2018 anlagde Venezuela sag med påstand om annullation af forordning 2017/2063, for så vidt som denne forordnings bestemmelser vedrører landet. Venezuela tilpassede efterfølgende sin stævning til også at omfatte afgørelse 2018/1656 og gennemførelsesforordning 2018/1653², som er retsakter, hvorved Rådet har forlænget de vedtagne restriktive foranstaltninger. Ved dom af 20. september 2019 afviste Den Europæiske Unions Ret sagen med den begrundelse, at Venezuelas retsstilling ikke var umiddelbart berørt af de omtvistede bestemmelser³.

I forbindelse med en **appel iværksat af Venezuela** har **Domstolen** udtalt sig om anvendelsen af de kriterier for en sags antagelse til realitetsbehandling, der er fastsat i artikel 263, stk. 4, TEUF, inden for rammerne af et annullationssøgsmål anlagt af et tredjeland til prøvelse af restriktive foranstaltninger, som Rådet har vedtaget på baggrund af situationen i dette land. Domstolen **ophæver Rettens dom, for så vidt som Retten har afvist Venezuelas søgsmål med påstand om annullation af artikel 2, 3, 6 og 7 i forordning 2017/2063, og hjemviser sagen til Retten med henblik på, at denne træffer afgørelse i sagen.**

Domstolens bemærkninger

Indledningsvis bemærker Domstolen, at da appellen iværksat af Venezuela ikke vedrører den del af den appellerede dom, hvorved dette tredjelands søgsmål med påstand om annullation af gennemførelsesforordning 2018/1653 og afgørelse 2018/1656 blev afvist, skal Retten anses for at have truffet endelig afgørelse herom. Domstolen bemærker dernæst, at den ifølge fast retspraksis, i givet fald *ex officio*, kan tage stilling til et anbringende om en ufravigelig procesforudsætning vedrørende manglende overholdelse af de betingelser for antagelse til realitetsbehandling, der er fastsat i artikel 263 TEUF.

¹ Rådets forordning (EU) 2017/2063 af 13.11.2017 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Venezuela (EUT 2017, L 295, s. 21).

² Rådets afgørelse (FUSP) 2018/1656 af 6.11.2018 om ændring af afgørelse (FUSP) 2017/2074 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Venezuela (EUT 2018, L 276, s. 10) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/1653 af 6.11.2018 om gennemførelse af forordning (EU) 2017/2063 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Venezuela (EUT 2018, L 276, s. 1).

³ Dom af 20.9.2019, Venezuela mod Rådet, sag [T-65/18](#).

I denne henseende rejser Domstolen **ex officio spørgsmålet om, hvorvidt Venezuela kunne anses for en »juridisk person« som omhandlet i artikel 263, stk. 4, TEUF**. Domstolen bemærker i denne forbindelse, at det ikke fremgår af denne bestemmelse, at visse kategorier af juridiske personer ikke kan påberåbe sig muligheden for at anlægge det i denne artikel fastsatte annullationssøgsmål. Det fremgår i øvrigt heller ikke af Domstolens tidligere praksis, at begrebet »juridisk person«, som er anvendt i artikel 263, stk. 4, TEUF skal fortolkes indskrænkende. Domstolen fremhævede, at den omstændighed, at Unionen navnlig er bygget på retsstatsprincippet, følger af såvel artikel 2 TEU som artikel 21 TEU, hvortil artikel 23 TEU om FUSP henviser. Under disse omstændigheder udtalte Domstolen, at i overensstemmelse med artikel 263, stk. 4, TEUF, set i lyset af princippet om effektiv domstolsprøvelse og retsstatsprincippet, **bør et tredjeland have søgsmålskompetence som »juridisk person« som omhandlet i artikel 263, stk. 4, TEUF, når de øvrige betingelser, der er fastsat i denne bestemmelse, er opfyldt**. Domstolen præciserer herved, at **Unionens forpligtelse til at sikre respekten for retsstatsprincippet ikke er underlagt en betingelse om gensidighed**. **Venezuela skulle derfor i sin egenskab af stat med status af international juridisk person anses for en »juridisk person« som omhandlet i artikel 263, stk. 4, TEUF**.

Domstolen fastslår dernæst, at **Retten begik en retlig fejl ved at fastslå, at de omhandlede restriktive foranstaltninger ikke umiddelbart havde indvirkning på Venezuelas retsstilling**. I denne henseende bemærker Domstolen, at de omhandlede restriktive foranstaltninger er blevet truffet over for Venezuela. Et forbud mod, at EU-erhvervsdrivende foretager visse transaktioner, svarer nemlig til at forbyde Venezuela at foretage de nævnte transaktioner med disse erhvervsdrivende. Ikrafttrædelsen af forordning 2017/2063 medførte desuden, at de i denne forordnings artikel 2, 3, 6 og 7 fastsatte forbud fandt øjeblikkelig og automatisk anvendelse, og at disse forbud forhindrer Venezuela i at erhverve adskillige varer og tjenesteydelser. Domstolen udleder heraf, at disse bestemmelser har direkte virkninger på denne stats retsstilling. Domstolen bemærker i denne henseende, at det ikke er nødvendigt at sondre mellem, om denne stats kommercielle transaktioner henhører under statshandlinger af privatretlig karakter (*jure gestionis*) eller under udøvelse af statsmagt (*jure imperii*). Domstolen konstaterer ligeledes, at den omstændighed, at de omhandlede restriktive foranstaltninger ikke indebærer, at det er absolut umuligt for Venezuela at erhverve de omhandlede varer og tjenesteydelser, er uden betydning med henblik herpå.

Domstolen tager dernæst stilling til de to øvrige afvisningsgrunde, som Rådet oprindeligt havde fremsat for Retten. Hvad angår afvisningsgrunden vedrørende Venezuelas manglende søgsmålsinteresse bemærker Domstolen, at eftersom de forbud, der er fastsat i artikel 2, 3, 6 og 7 i forordning 2017/2063, kan skade Venezuelas interesser, herunder økonomiske interesser, kan en annullation heraf i sig selv bibringe denne en fordel. Hvad angår afvisningsgrunden vedrørende den omstændighed, at Venezuela ikke er umiddelbart berørt af de omtvistede bestemmelser, fastslår Domstolen, at de forbud, der er fastsat i de omhandlede artikler i forordning 2017/2063, finder anvendelse uden at overlade et skøn til de adressater, der skal gennemføre dem, og uden at det kræver vedtagelse af gennemførelsesforanstaltninger. For så vidt som Domstolen allerede har fastslået, at disse bestemmelser har direkte virkninger på Venezuelas retsstilling, forkaster Domstolen denne afvisningsgrund.

Endelig bemærker Domstolen, at **forordning 2017/2063 udgør en »regelfastsættende retsakt« som omhandlet i artikel 263, stk. 4, TEUF**. **Da de artikler i denne forordning, som Venezuela havde anfægtet, desuden ikke omfatter gennemførelsesforanstaltninger, konkluderer Domstolen, at dette tredjeland har søgsmålskompetence i forhold til disse på grundlag af denne bestemmelse uden at skulle godtgøre, at de nævnte bestemmelser berører den individuelt**.

Bemærkning: En dom eller kendelse afsagt af Retten kan appelleres til Domstolen. Appellen er begrænset til retlige spørgsmål og har principielt ikke opsættende virkning. Såfremt den kan antages til realitetsbehandling og er begrundet, ophæver Domstolen Rettens afgørelse. I tilfælde af, at sagen er moden

til afgørelse, kan Domstolen selv træffe endelig afgørelse i tvisten. I modsat fald hjemviser Domstolen sagen til Retten, der er bundet af den afgørelse, som Domstolen træffer i appelsagen.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Billeder fra domsafsigelsen er tilgængelige via »[Europe by Satellite](#)« ☎ (+32) 2 2964106.